

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Audrey Carlan
THE CALENDAR GIRL
MAY/JUNE

THE CALENDAR GIRL – MAY by Audrey Carlan © 2015
THE CALENDAR GIRL – JUNE by Audrey Carlan © 2015
Translation Copyright © 2017 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-01974-2

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

ODRI KARLAN

CALENDAR
GIRL

MAJ/JUN

Prevela Tanja Marić

Beograd, 2017.

POSVETE

Maj

Kris Vord

Ti podržavaš, ti navijaš, ti voliš.

Sve u vezi sa tobom je anđeosko.

Svi oko tebe žude za tim predivnim osećajem samosvesti.

Podsećaš me na moju preminulu majku.

Zato, mama Kris, Mijino putovanje na Havaje je za tebe.

Neka iznad tebe uvek sija sunce.

Neka te uvek prati dar iskrenog prijateljstva.

Neka ti se radost koju pružaš vrati desetostruko.

Neka te ljubav okruži i upotpuni ti dušu.

S ljubavlju, zauvek.

Jun

Lisa Kolgrouv Rot

Jun je posvećen tebi, anđele,

jer je on koristan deo Mijinog putovanja,

kao što si i ti mog.

Kad si se pridružila mom timu,

nisam ni slutila da ću dobiti takav blagoslov.

Tvoje neumorno podsticanje, podrška i prijateljstvo

pomogli su mi milion puta.

S ljubavlju i zahvalnošću za sve što jesi.

Maj

DEVOJKA SA
KALENDARA

PRVO POGLAVLJE

Presedanje iz pakla! Doletela sam iz Bostona, zaustavila se u Čikagu, zatim u Denveru, gde sam zahvaljivala bogu što sam obula stare bajkerske čizme, pošto sam trčala što sam brže mogla kroz denverski aerodrom i jedva stigla na let. Kao da sam zalutali putnik za kog svi znaju da je negde na aerodromu i prilično sam nestrpljivo čekala da se ukrcam.

Više od sto pedeset pari očiju me je streljalo dok sam vukla ručni prtljag kroz gomilu mrzovoljnih putnika do sedišta. A postajalo je još gore. Sedela sam između veoma debelog muškarca i znatiželjne osmogodišnje devojčice koja je letela sama. Roditelji su joj bili razvedeni, i sad je imala dve porodice. Mrzela je ženu o kojoj je govorila kao o *maćehi-monstrumu* i ženinu stariju ćerku, koja je, prema njenom mišljenju, bila zloća.

Išla je kod mame koja je radila kao igračica na Stripu. Nisam se iznenadila. Kad neko živi u Vegasu, zapravo u srcu Vegasa, ili radi u kazinu, posluhuje hranu, nastupa u nekoj predstavi, ili je na drugi način na usluzi turistima. Ako živi van grada, na raspolaganju su i drugačije mogućnosti zaposlenja. Znala sam sve ovo o maloj Česiti jer se potrudila da mi ispriča baš sve o sebi. I ozbiljno mislim sve. Omiljena koja joj je bila ljubičasta, ali ne tamna, već svetla, što sam ja

zamislila kao boju lavande. Zanimale su je životinje, naročito konji. Najbolji deo boravka kod tate u Denveru bio je taj što je on izgleda imao zemlju koja je uključivala i životinje. Veliki izazov za osmogodišnjakinju. Ali morala je da podnosi i maćehu, i to joj je kvarilo posetu tati. A onda je tu bio i osećaj krivice. Česitina mama je imala vrlo malo prijatelja i nije imala porodicu. To malo dete je smatralo da je njena uloga da pravi mami društvo. Jer, *niko ne želi da bude sam. Ljudima su potrebni drugi ljudi*. Barem prema neposrednoj, dobronamernoj Česiti.

Kad je pilot objavio da smo na dvadeset minuta od sletanja, u sebi sam se pomolila onom gore da Česiti i njena majka pronađu svoju sreću. Takođe sam se zahvalila medicinskim stručnjacima na divoti koja se zove pilule za kontracepciju. Druženje s osmogodišnjim detetom određeno vreme učvrstilo me je u uverenju da nisam ni spremna da se razmnožavam i možda nikad neću ni pokušavati. Mora žena biti posebna vrsta ličnosti da bi rodila dete, a ja sam imala osećaj da sam to već obavila s mojom mlađom sestrom Medi. Sledeće dete koje bih podizala verovatno bi bilo nevaljalo ili pravi đavolji nakot. Tako nešto je najbolje ne prepuštati sreći. Kao što sam već zaključila... ta dama je bezdušna kučka i nema potrebe nepotrebno je uznemiravati.

Sa trake za prtljag sam podigla svoj dodatni kofer s neverovatnom opremom bostonskih Red soksa, farmericama i ostatkom plena iz Čikaga, razmišljajući da to sve ostavim kod tate i Medi. Tako bi Medi imala priliku da izabere šta hoće i oseća se kao princeza u odeći koju mi je Hektor izabrao zajedno s modernim, ležernim krpicama od Rejčel.

Čitav niz zvučnih signala odjeknuo mi je iz mobilnog istog časa kad sam ga uključila.

Za: Miju Sonders

Od: Mejsona Marfija

Pismo ti je bilo super, draga, ali bilo bi bolje da smo se pozdravili uživo. Rejč i ja smo hteli da te odvezemo do aerodroma. Povređena je. Ja sam ljut. Nađi način da nam to nadoknadiš. ;)

Nije bilo prvi put da je klijenta, ili možda da kažem *prijatelja*, uzrujao moj način odlaska. Ves kao da je predvideo moj odlazak u stilu nindže. Alek je prihvatio, a Hektor plakao. Taj latino gej mi je poslao žalosnu poruku o tome kako sam upropastila savršen rastanak. Spominjao je nešto što je video u nekom filmu, i sve je isplanirao, uz puštanje golubica i sličnih sranja. Ne znam; sigurno je Toni tog trenutka dohvatio telefon i prekinuo poruku. Dodao je i sopstvene zamerke što sam ga ostavila da se bakće sa slinavim verenikom i zbog toga sam mu ostala dužna.

Naredna poruka je bila moj prevoz.

Za: Miju Sonders

Od: Smrdljive Drolje

Ej. Prevoz ti je napolju. Kruži. Nemoj da stanem i zaradim kaznu za parkiranje na tvoj račun.

Smejući se, podigla sam torbu i primetila Džinelinu hondu. Mahnula sam, i ona uz škripu zaustavi u zoni utovara, smešno se parkirajući.

„Tako je, kučko!“, rekla je kad sam ubacila džinovski kofer i manju ručnu torbu na zadnje sedište. Kad sam uskočila na suvozačevo mesto, plavi uvojci su joj poskakivali na vratu i jarkozelena žvakaća guma bila joj je zalepljena preko belih zuba.

Podigla sam bradu. „Zdravo, dušo, hvala što si došla po mene“, gugutala sam samozadovoljno.

Uz trzaj zgloba i okretanje volana, brzo se izvezla s parking-mesta i ubacila u živ aerodromski saobraćaj. Džinel niko nije mogao smatrati dobrim vozačem. Da li bi mogla da vozi za NASCAR? Verovatno.

Manevrisala je izvanredno i imala je sposobnost da odlučuje u milisekundi kad je bila za volanom. Međutim, mnogo je rizikovala. Do sad je sve bilo u redu. Držala sam se za taj grumenčić kao što sam stezala držač iznad glave sve dok nismo izašle na auto-put.

Polako sam udahnula, spustila glavu nazad i samo uživala u tišini pored najbolje drugarice. Nismo morale da razgovaramo, i zato i jesmo bile najbolje drugarice. Bilo nam je prijatno dok smo zajedno ćutale. Zvuci auto-puta i pucketanje njene žvake, kao i miris njenog šampona od limuna, gotovo su me slomili. Dom. Ovo mi je bilo blisko. Ovo je bilo dobro. To sam poznavala čitavog života. Nije značilo da će mi to zauvek ostati krajnje odredište, samo sam svim srcem volela da budem tu.

Džinel me je odvezla do Medi i tatice. Videla je da sam zamišljena i nisam se upuštala u dokono ćaskanje, ali bacala je poglede na mene, uhvatila me za ruku i držala je na postolju između nas. Sestrinska solidarnost. Možda nije bila moja krv, ali bila mi je daleko najbolja u čitavom svemiru.

„Volim te“, šapnula sam, ne shvatajući da izbacujem emocionalno sranje.

Uhvatila mi je pogled, a lice joj je bilo tako ljupko i drago. Ružičaste usne su joj se pučile kao da će mi uzvratiti istim rečima. Umesto toga je rekla: „Znam.“

A onda sam se nasmejala. Jako. Mogla sam očekivati da će Džin tačno znati šta mi treba posle jebeno dugog celodnevnog putovanja, mučnog bekstva od poslednjeg klijenta, kog sam sad smatrala svojim *bratom od druge majke*, i saznanja da me samo tri kratka dana dele od ukrcavanja u avion i odlaska kod novog klijenta. Prešla sam granicu svog boravka u Bostonu za dva dana. Obično se od mene traži da ostanem otprilike dvadeset četiri dana, tako da mi ostane oko šest dana da se pozabavim ličnim poslovima i dva dana za putovanje tamo i nazad. Nisam dolazila u Kaliforniju od januara, i sad sam

bila tu, tri dana pre početka maja. Još jedan mesec, i još sto hiljada dolara otplaćenih Blejnu.

Predala sam Džinel kovertu sa čekom u njoj. „Hoćeš odneti ovo menadžeru hotela? Uštediš mi markicu?“

„Svakako, dušo“, dohvatila je kovertu sa ratom za Blejna i ugurala je u torbicu kad je zaustavila auto uz ivičnjak ispred moje kuće. „Mora da si gladna. Medi pravi domaću večeru. Faširanu šniclu, krompir-pire, kukuruz i tatinu omiljenu pitu sa čokoladom i višnjama za desert.“ Zatim je otvorila vrata, otišla do prtljažnika i izvadila pakovanje piva.

„Zaista te volim.“ Pogledala sam u pivo, zatim u moju oronulu kuću s malenom verandom i golom sijalicom. Iza čipkastih zavesa videla sam svoju mlađu sestru kako postavlja sto. Za mene. Jer se vraćam kući. Ne može bolje od toga.

Džin me je obgrlila rukom oko ramena i povukla me prema kući. „Već znam to sranje, ozbiljno. Zar me nisi čula prvi put?“ Zakolutila je očima i dunula da pojača utisak. Zavrtela sam glavom i čvrsto je zagrlila.

Otvorila sam vrata i primamljivi miris kuvanog mesa, povrća i belog luka smesta mi je zagolicao nos. „Medi, stigla sam!“, viknula sam, spuštajući torbu na izgrebanu komodu, a zatim sam čekala vri-sak. Medi je uvek odlično išlo to žensko vrištanje kad je bila uzbu-đena. Ni ovog puta nije bilo drugačije.

Posle vriska, moja visoka sestra se zaletela na mene. Održala sam se na nogama, ali jedva. Prošlo je gotovo dva meseca otkako smo se videle i izgledala je popunjenije, gubila onu tinejdžersku koščatost i dobijala ženske obline na mamu. Sise su joj definitivno porasle i bokovi postali malo mesnatiji. Kad sam joj se izvukla iz zagrljaja i njenog mirisa na trešnju i badem, zagledala sam joj se duboko u oči. Onaj ogroman osmeh koji sam obožavala raširio joj se preko usana.

„Najlepša devojka na celom svetu. Ali samo kad se smeši“, rekla sam, ponavljajući rečenicu koju sam joj govorila skoro čitavu

deceniju. Ljupko rumenilo joj se popelo u obraze i privukla me je u novi zagrljaj. Ovog puta mnogo čvršći, kao da nije želela da me pusti. „Šta je bilo?“, uhvatila sam je za obraze i pogledala je u oči.

Odmahnula je glavom i duge šiške pale su joj na oči. „Ništa. Samo mi je stvarno drago što si tu. Napravila sam ti omiljenu klopou.“

„Namirisala sam je.“ Upravo tada moj stomak je objavio da sam gladna, krčeći neobično glasno.

„Prvo supa“, rekla je Medi, vukući me za ruku ka kuhinji. Džinel nas je pratila. Da, ovo je bilo dobro. Ovaj dolazak kući mi je bio preko potreban.

„Idemo na Havaje!“, odzvanjalo je kroz sobu tako glasno da je staklo umalo popucalo.

„Gospode bože! O’ladite malo, važi?“, rukama sam zaklopila uši.

„Da li ti to mene zajebavaš? Idem na Havaje? Nisam nikad bila van Nevade osim da tebe posetim u Kaliforniji, a sad prelazim jebeni okean sa kitovima i ribama i svim tim sranjem! Jebote!“, vrištala je Džinel, ubacujući novu žvaku u usta, a za njom i ogroman gutljaj piva. Odvratno. Rešila sam da ne iznosim mišljenje o tome kako se to dvoje slaže, zato što nije pušila, a to je iznad svega, bio ozbiljan napredak.

Pošto sam otpila malo piva, spustila sam ga na kuhinjski pult. „Smi-rite se. Da. Plaćam vam obema da dođete na Havaje ovog meseca. Morate da se dogovorite kad vam najviše odgovara. Dođite recimo na nedelju dana i odsešćete u mom bungalovu“, podigla sam ruke da me ne bi prekidale. „Sad, ne znam kakav će nam smeštaj biti, pa ćemo možda spavati i sve tri u istom krevetu, ali, mislim, hej... besplatno putovanje, je li tako?“

„Da, jebote! Spavaću na jebenom podu!“

Zaječala sam. „Džin, smanji psovke u Medinom prisustvu. Gospode.“

„O, molim te, nisam više mala. Zapravo... I zvanično sam žena od prošlog vikenda.“ Medin ton je bio ohol i izveštačen, i iz usta joj je izašlo nešto što nikako nisam htela da čujem.

Zažmurila sam i zakačila rukom pivo na pultu. Džin ga je uhvatila pre nego što se prosulo svuda. „Medi...“, šapnula sam.

Stegla je usne i stidljivo se osmehnula dok je prstom prelazila duž ruba pulta. „Možemo li o tome kasnije da razgovaramo?“ Bacila je pogled na Džinel. Iako mi je Džinel bila sestra od drugog oca, ona i Medi nisu bile tako bliske. Volele su se, ali nije to bilo prijateljstvo u kom su se potpuno poveravale jedna drugoj, ili sestrinski odnos kakav smo delile Medi i ja.

Džinel je napadno pogledala na sat. „Pa, vidi ti to. Vreme je da pođem!“, rekla je glasno. „Čini mi se da moram da kupim kupaći kostim. O, i sutra u jedan imamo tretmane u spa-centru da te vratimo u prvoklasnu formu. Nas tri, ponovo. Važi?“

„Džin... hvala ti. Za sve. Znaš da...“, zaustila sam, ali Džinel se, kao i obično, nije uvredila što je Medi želela da razgovara sa mnom nasamo. Prebacila je ruku oko mene, grleći me, zatim je poljubila Medi u glavu i razbarušila joj kosu. „Kucke, vidimo se sutra!“

„Zdravo!“, odgovorile smo Medi i ja istovremeno. Napetost se u sobi pojačala, ali ne na zlokoban način. Pre će biti one vrste: *ako imaš nešto da kažeš, kaži to odmah*.

„Nisam nameravala da se to dogodi...“, počela je Medi i oči joj se ispuniše suzama. „Želela sam prvo da pričam s tobom, ali tako smo se lepo zabavljali, i stvarno me voli, i ja volim njega, i...“

Spustila sam ruku na njenu i zagledala joj se u lepe oči. „I... kako je bilo?“

Oblizala je usne i nakrivila glavu. „Bolelo je. Malo sam krvarila, ali išao je *tako* polako. Toliko da se tresao od napora. Plašio se da će me povrediti, i stvarno, bolelo je samo malo.“

Nasmešila sam se, suze su mi ispunjavale oči i slivale mi se niz obraze. Moja mlađa sestra je odrasla. „Jesi li uživala?“

Smesta je klimnula glavom. „Uradili smo to još dva puta od tada“, zakikotala se. „I tad je bilo milion puta bolje!“ Nasmejala sam se i klimnula glavom jer sam vrlo dobro znala kako je.

„I kakva vam je sad veza? Kako se sad ponaša? I dalje je fino?“

Oči su joj zasijale kao rođendanska torta načičkana svećicama. „O, *tako* je divan! Svaki dan mi govori kako sam najlepša devojka, i koliko me voli, i kako ćemo se jednog dana venčati.“ Sklopila je ruke na grudima i čežnjivo se zagledala u голу tačku na kuhinjskom zidu. „On je sve, Mija. Sve što sam želela. Sve što si mi rekla da nađem pre nego što napravim taj korak. Ne mogu biti srećnija.“

Pojurila sam preko stolice i privukla je u naručje, što bliže. „Tako mi je drago što si imala lepo iskustvo i što te muškarac s kojim si voli takvu kakva jesi. Voli te, je li tako? Voli te zbog tvoje unutrašnje lepote, a ne samo lepog izgleda?“

Mahnito je klimala glavom uz moju dok sam je milovala po kosi. „Mislim. Govori mi to sve vreme. Zapravo želi da priča s tobom. Rekla sam mu da ne može večeras, ali možda ćeš sutra biti raspoložena da odemo kod njegovih na večeru. Žele da upoznaju moju porodicu i tako... ti si sve što imam.“

Talas kakanja mi je potekao kroz vene, ljutnja na majku što nas je napustila i tuga što otac nije mogao ostati pribran i biti uz nas u važnim trenucima naših života. Barem zbog Medi. Ona je to zaslužila.

Uhvatila sam sestru za obraze i nežno joj poljubila usne. „Volela bih da upoznam roditelje tvog dečka i popričam s njim.“

I opet je to lice koje je moglo osvetliti stotine gradova zasijalo od uzbuđenja i radosti. Skočila je i otišla do lončića za kafu. Videla sam da je ubacila nekoliko kašičica kafe bez kofeina, dok je vrckala uz pesmu koju je samo ona mogla da čuje. „Ovo je razlog za proslavu... čokoladnu proslavu.“

„Zvuči dobro, devojčice. Sanjam pitu sa čokoladom i višnjama otkako si mi je napravila za prošli rođendan.“

Te noći smo razgovarale kao sestra sa sestrom, prepričavajući sve novosti. Ispričala sam joj za svakog klijenta i koliko su mi svi postali dragi. Pošto je bila navijačica Red soksa, najviše joj se svideo Mejson. Zato će joj potpisani dres, kačket i fotografija izgledati još bolje kad joj ih konačno predam. Naravno, obećala sam joj da ću je jednog dana upoznati s Mejsonom i svim ostalim momcima, ukoliko se ukaže prilika.

Kad je razgovor skrenuo na Vesa, sve sam joj ispričala. Gotovo kao da sam morala.

„To đubre!“, opsovala je kad sam joj rekla da mi se zvezda njegovog filma javila na telefon i on mi priznao da je kreše.

Odmahnula sam glavom. „Lepo od tebe što tako misliš, i veruj mi, i ja sam na prvu loptu. Ali, zaista, razmisli. Treba li Ves da me čeka dok ne raščistim svoja sranja, zabavljam se sa svim frajerima koje poželim, dok on sedi u Kaliforniji i tiho pati?“

Zamislila se. „To stvarno nije pošteno“, priznala je.

„Ne, nije. Ne kažem da me nije zabolelo i čitavu nedelju sam se jela zbog toga, ali na kraju sam shvatila. I na kraju, kasnije tog meseca, ponovo sam se našla sa Alekom, i znaš, jedno je vodilo drugom.“

Skupila je obrve. „Kako to misliš, našli ste se i jedno je vodilo drugom? Kako je uopšte znao da si u gradu?“

Skrenula sam pogled u daljinu i otpila gutljaj kafe. „Uh... pojednosti su mi mutne.“ Pokušala sam, ali nije nasela.

„Kenjaš! Lično si ga pozvala da se spetljate, je li tako?“ Iza optužbe se krio smeh.

„Spetljamo? Šta to uopšte znači? Mislim da je zvaničan naziv poziv na neobavezan seks i reći ću ti, draga sestro, taj frajer ima najlepše dupe poznato čovečanstvu!“ Zavalila sam se, sva važna i zadovoljna, uživajući u svakom trenu, a onda sam progutala drugo parče pite.

Zakikotala sam se na Medin ljupki smeh. Bila je tako mlada i naivna kad je reč o životu. Samo sam se nadala da joj je taj dečko pristojan, i da je neće iskoristiti. Pretpostavljala sam da ću to saznati

sutra kad upoznam roditelje. Nelagodni drhtaj mi je prešao preko grudi. Da li to misle očevi i majke kad prvi put upoznaju te druge roditelje? Mislim, nije da je tip prosi. To je samo večera. Normalne porodice to rade, zar ne?

Nisam imala blage veze.

Kasnije te noći, kad smo konačno legle, izvadila sam telefon da se javim Endži, Toniijevoj sestri. Zbližile smo se u Čikagu, i ako je iko znao nešto o vezama i upoznavanju roditelja, onda je to bila ona.

Za: Anđelinu Fazano

Od: Mije Sonders

Hej, Endži, Mija je. Izvini, znam da je kasno. Pitanje za tebe. Kad dečkovi roditelji pozovu devojčine roditelje na večeru, je li to nešto važno?

Začudo, telefon je smesta zvrncnuo. Bacila sam pogled na sat. Ovdje je bilo tri ujutru. Pet kod nje.

Za: Miju Sonders

Od: Anđeline Fazano

Zdravo, devojko. Čudno pitanje, ali – da, obično je nešto zvanično. Žele da se uvere da je devojka dovoljno dobra za njihovog sina tako što će proveriti porodicu. Zašto?

Jebiga. Sutra ću pozvati Hektora i pitati šta da obučem. On će znati. Prva odbrana: izgledaj kao normalna, odgovorna, starija sestra. Ne spominji posao. Ne spominji činjenicu da je dragi, stari pijani tatika na oporavku u bolnici o trošku države zato što ga je tvoj bivši dečko, zelenaš, prebio gotovo nasmrt. Bože, zvučalo je tako sjebanog čak i u mojoj glavi.

Zaječala sam u previše tihoj sobi i otkucala odgovor Endži.

Za: Anđelinu Fazano

Od: Mije Sonders

Sestrin prvi pravi dečko. Uhhh.

Za: Miju Sonders

Od: Anđeline Fazano

Jadna ti! Haha...

DRUGO POGLAVLJE

Posle celodnevnog lickanja kao da smo prave holivudske zvezde, kakve smo se Džin i ja pretvarale da jesmo, nikako mi se nije provodilo veče sa strancima. I više od toga, nisam želela da ti stranci budu nezadovoljni mnome ili mojim porodičnim genima. Prilično sam sigurna da sam više puta uzdahnula dok sam se spremala za veliku večeru kod porodice Medinog dečka. Medi je, međutim, lepršala po kući, zastajkivala da se odmeri u ogledalu, nameštala lepršavu letnju haljinu i sklanjala nepostojeće pramenove kose nazad u gladak konjski rep bez ijedne brige na svetu.

Izgledala je mlado, bezbrižno i prelepo. Vegas je pred kraj aprila bio dovoljno topao za letnju odeću, koja je na njoj delovala prirodno. Odmerila sam je. Bila je oličenje devojke iz komšiluka. Zlatnoplava kosa. Lepe zelene oči, jedino što smo imale zajedničko. Jednog dana će biti savršena supruga iz predgrađa nekom dobrom čoveku. Otkad je znam, oduvek je želela da se uda, ima belu drvenu ogradu i buljuk dece. Potpuna suprotnost mojim snovima.

„Dakle, šta Met studira?“ pitala sam uvijajući poslednje pramenove duge crne kose.

„Nauku o biljkama, sećaš se?“ Uzdahnula je i sela na krevet, sklapajući ruke u krilu.